

De toelichting werd gehouden door Jos Clymans .

Berichten uit de actualiteit

Vluchtelingen bellen politie: “Help, wij zitten in een koelwagen”

Op de schermen boven de Antwerpse snelwegen is vorige week een opvallende mededeling verschenen: ‘Aan alle koelwagens: lading controleren’. De boodschap werd geplaatst nadat de politie een ontredderd telefoontje had gekregen van acht vluchtelingen, vanuit de laadruimte van een koelwagen. Waar? Dat wisten ze niet. En in welke koelwagen evenmin. De politie kon toch achterhalen dat ze zich in de buurt van Antwerpen bevonden. Door de bijzondere mededeling op de borden boven de snelweg konden de vluchtelingen levend en wel uit hun benarde positie gehaald worden op de parking naast de E19 in Minderhout.

Ole Kassow oogst succes in dienstencentra met ‘riksja’ voor ouderen

Toen Ole Kassow drie jaar geleden door Kopenhagen fietste, viel zijn oog op een oude man die op een bank zat. “Hij zag er niet triest of alleen uit maar ik maakte me wel de bedenking dat hij veel minder mobiel was dan ik en minder mogelijkheden om buiten te komen.” Na het zien van dit tafereel kwam de Deen op het idee om van een bakfiets een riksja te maken met plaats voor twee passagiers. Deze week kwam hij zijn project Cycling Without Age in Antwerpen voorstellen. De bedoeling achter het plan is om voornamelijk oude mensen uit hun sociale element te halen. Het helpt mensen opnieuw iets actiefs te doen, zich op een bepaalde manier weer jong te voelen, zodat hun mentale gezondheidstoestand verandert. Mensen die op de fiets plaats nemen, beginnen spontaan te vertellen. Een ouder koppel dat had plaatsgenomen in de

'riksja' noemde het een 'love bike', ze genoten er vooral van dicht bij elkaar te kunnen zijn.

El Nino zorgt voor grootste droogte in vijftig jaar

Afrika kreunt momenteel onder een 'stille ramp'. 42 miljoen mensen lijden honger, kinderen verzwakken elke dag en ziektes breken uit. De oorzaak: het weerfenomeen el Nino. 'Dat was krachtiger dan andere jaren', zegt weerman Frank De Boosere. 'Vooral in het oosten en het zuiden van Afrika regende het maanden bijna niet, waardoor de droogte enorm is'. In Ethiopië is het zelfs de ergste droogte in vijftig jaar. Oxfam Solidariteit vestigde wel al de aandacht op de hongersnood, voorlopig zonder veel respons. "Er zijn zoveel problemen: Syrië, de vluchtelingen, aardbevingen... Daardoor krijgt dit weinig aandacht. Hongersnood lijkt voor het grote publiek ook iets onoplosbaars: het is er altijd geweest. Alhoewel wel degelijk iets kunnen doen. Het is vooral dank zij de Verenigde Naties dat er al hulp geboden wordt. Maar het is lang niet genoeg. We moeten dringend zorgen dat het probleem in de actualiteit blijft, anders wordt dit een stille ramp."

Antwerpse Nicole Clercy (71) verontwaardigd

Nicole Clercy moet rondkomen met 10 euro per dag. Niet gemakkelijk, maar het lukt haar wel, af en toe met de hulp van familie. "We leven dus allemaal boven onze stand? Eerlijk, met nog minder kan ik niet meer verder. En ik spreek niet alleen voor mezelf. Honderdduizenden mensen leven zoals ik op het scherp van de snee. Sorry, mijnheer de minister, wij zijn op, uitgeperst, doodgebloed". Na veel vallen en opstaan heeft de 71-jarige vrouw uit Deurne eindelijk de kracht gevonden om de schaamte over haar situatie van zich af te gooien. Ze is nu een actieve vrijwilliger bij Recht-Op, een Antwerpse organisatie waar armen het woord nemen. En dat is nu precies wat ze wil doen, het woord nemen. Zoals ze dat vier jaar geleden ook al had gedaan in een brief aan één van onze partijvoorzitters, die daardoor zo was geraakt dat hij haar geantwoord had samen met vier cheques van 25 euro voor de Delhaize, hoewel ze liever cheques van de Aldi had gekregen, want Delhaize is voor haar te duur. 'Ik wilde geen geld afluizen, maar wilde, zoals ik nu ook hoop te doen met minister Peeters, zijn ogen openen.

Hugo Van Pelt wil Santiago half oktober bereiken

Eergisteren vertrok Hugo Van Pelt op bedevaart naar Santiago voor een tocht van 2900 kilometer. De man is 80 en kreeg onlangs een nieuwe knie en een nieuwe schouder. Hij zal de tocht niet de eerste keer en niet alleen maken. Myriam, zijn ezeltje, zal zijn bagage dragen: een tentje, vouwstoeltje, wat kleren, een vuurtje, landkaarten, een zonnecel om zijn gsm op te laden en een EHBO-kit met wat verband en wat pillen en wat droog voedsel. “Ik ben gezien mijn leeftijd blij dat zij het tempo zal aangeven. Uit ervaring weet ik dat Myriam maar drie kilometer per uur haalt. Dan hoef ik mezelf ook niet te forceren en kan ik genieten onderweg. We hopen half oktober in Santiago samen ons pelgrimsdiploma in ontvangst te kunnen nemen. (...) Ik wil met deze tocht niks bewijzen, noch mijn hemel verdienen. Ik ga alleen kaarsen branden voor mensen die het me onderweg vragen. Afstand nemen van onze consumptiemaatschappij en nadenken over het leven en de mensen. Daar is het mij om te doen.”

De jongeman op de foto die de wereld rondging

Hij overleefde de bomaanslag in Zaventem. De dokters hebben er een goed oog in dat Laurens Coessens (23) uit Buggenhout, volledig zal herstellen na een operatie van twee en een half uur om de scherven en het ijzer uit zijn lichaam te halen en zijn brandwonden te verzorgen. Tijdens zijn verblijf in het ziekenhuis keek hij er zo naar uit om terug naar huis te mogen: de buitenlucht voelen, of gewoon in de zetel liggen met de kat. “Als je dit hebt meegemaakt, weet je pas hoe belangrijk die kleine dingen zijn.” In de zomer heeft hij met zijn vriendin een reis naar Azië gepland. Kimberley heeft beloofd dat ze een grote pot crème zal meenemen om zijn brandwonden in te smeren. Als hij over zijn toekomstplannen vertelt, lichten zijn ogen op. “Ik kan verder met mijn leven. Daar ben ik zo dankbaar voor”. Volgend jaar wil Laurens graag als agoog met vluchtelingen gaan werken. “Liefst in Brussel. De aanslagen veranderen daar niets aan. Het zijn drie gekken die een bloedbad hebben aangericht. Ik wil mijn leven niet door hen laten leiden”.

Kaarsen en bloemen

Begrijp je waarom die mensen dat hebben gedaan? vraagt de vader aan zijn zoontje.

Ze zijn echt echt stout. De stouteriken, dat is niet leuk, de stouteriken. We zullen uit ons huis moeten, zegt het jongetje.

We moeten niet uit ons huis. Frankrijk is ons huis.

Maar ze hebben revolvers, ze kunnen op ons schieten, want ze zijn echt echt stout, papa.

Zij hebben revolvers, maar wij hebben bloemen.

Maar bloemen doen toch niets.

Toch wel. Kijk iedereen legt hier bloemen neer. En zo bestrijden wij de revolvers.

Gaan die bloemen en kaarsen ons echt beschermen?

Ja, zeker en vast.

Voorbeden

Laat ons blijven hopen. Dat wijze wereldleiders mogen opstaan en opkomen voor de misdeelden. Dat armoede, honger en onrecht worden bestreden en dat vrede in overvloed mag zijn.

Laat ons blijven hopen. Dat we in deze zwaarmoedige tijden toch vreugde mogen ervaren in ons leven, vreugde die ons gaande houdt en ons tot aanhangers van respect, mededogen en rechtvaardigheid maakt.

Laat ons blijven hopen. Dat de zachte krachten mogen winnen. Geen zwaarden meer, maar ploegijzers; geen angst meer voor bommen, maar op stap met een ezel of een riksja. Geen Kalasnikovs meer, maar kaarsen en bloemen.

Jos Clymans

Edegem, 7 mei 2016